

man har kunnet lægge større Kraft i Arbejdet, skal jeg lade være usagt, men sikkert er det, at man fra alle Sider har søgt at komme frem og hjælpe paa den ulykkelige Stilling, som Befolkningen indtager langs hele Jyllands Kyst. Smidlertid, hvis Diskussionen, saaledes som den er ført, skal munde ud i et endeligt Resultat, forekommer det mig, at man maa vide en lille Smule Bested med, hvad der egentlig er Tale om, thi fra de forskellige Sider opfattes Spørgsmaalet paa højt forskellige Maade. Fra den ene Side fremdrager man Nødvendigheden af at fremhjelpe Landets Hjelpekilder, at vinde fra Søen, hvad Landet har tabt ubadtil, som det blev sagt i Forgaars. Ja, det kan være meget rart; Spørgsmaalet er kun, paa hvilken Maade det skal gøres. Det antydedes fra den sidste ærede Taler og fra flere foregaende ærede Talere, at man skal kaste sig over Havfiskeriet, følge Englands, Skotlands, Tysklands og flere andre Landes Eksempel. Det ærede Medlem fra Tisted Amt's 2den Valgkreds (Trolle), som desværre ikke er til Stede i Dag, henviste i sin Tale stærkt til Stotland og viste, hvorledes der paa den anden Side af Nordsøen laa en Kyst, der omtrent svarede til vor egen, viste, hvorledes Forholdene der for en Tid tilbage vare som her, og hvorledes Befolkningen der har forstaaet at hjælpe sig frem. Ja, det er meget godt, men vi ere jo lige nær ved Nordsøen, og det, der foretages fra disse andre Nationers Side, er ikke andet, end at Røbmænd og rige Folk sætte Kapitaler i store Aktieforetagender, baserede paa Nordsøfiskeri, og trække Folk dertil. Der staffles betydelige Indtægter til Landet paa den Maade, men det har intet med Kystfiskeri og dets Krav at gøre, thi paa disse store søgaende Fartøjer, som ligge og fiske Sommer og Vinter, behøver man ikke at have vor Fiskerbefolkning, det kan gøres med almindelige Søfolk, ja, om man vil Skomagere eller hvilke som helst andre, naar der blot er søhndige Mænd til at manøvrere Fartøjet. Det er Aktieforetagender, som ganske vist kunne bringe Indtægt til Landet, men de hjelpe ikke Fiskerbefolkningen. Vor Fiskerbefolkning bor i Land og driver Jordbrug langs Kysten, og ved Siden af Jordbruget trænger den til at tage fra Havet, hvad det kan bringe, og naar man siger, at vi skulle

bringe vore Erhvervskilder paa Havet op til en betydelig Indtægt, saa er det rigtigt; men gennem Aarhundreder have vi taget fra Havet, hvad Befolkningen kunde tage med de Midler, der vare til Raadighed. Det er store Indtægter, som Befolkningen tager uden store Kapitaler. Skulle vi følge de andre Landes Eksempel? Ja, værsgo! Sæt Penge der! Det bliver Kapitalisternes Sag, men derfor behøver man ikke at bygge store Havne paa Kysten; thi de flotte og tykke Havne ligge ikke nærmere ved Fiskepladserne i Nordsøen end Frederikshavn og Esbjerg. Det er et Spørgsmaal, som egentlig slet ikke ligger for. Komme Kapitalisterne og anbringe deres Penge i saadanne Foretagender, og det gaar godt, saa lad dem komme til Staten og sige: Vi kunne gøre endnu mere Gavn, hvis vi saa en passende Havn paa Vestkysten; men før der bliver ført Bevis for, at der er Trang til en saadan Havn, er der ingen Grund til at give saa store Summer ud dertil. Der anføres fra ærede Medlemmers Side, at Jordbruget og andre Erhvervskilder trænge til saadanne Havne, idet de vilde lette Arbejdet. Det er muligt, men det skal jeg dog komme nærmere til og se, om det virkelig er Tilfældet, at Jordbruget og andre Erhvervskilder kunne være tjente med, at der gives 20—30 Mill. ud dertil.

Foreløbig vil jeg holde mig til det Spørgsmaal: hvorledes skal man hjælpe den Befolkning paa Kysten, som aarligt mister Førførgere ved Ulykker som den paa Harbøre? Det er dem, vi skulle hjælpe, og jeg er fuldstændig enig baade med den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Trafikminister, naar de holdt sig til denne Side af Sagen. Det, som der er Spørgsmaal om, det er den Befolkning, som fører et farefuldt Liv langs Kysten, som gaar ud i aabne Baade, der atter skulle i Land, naar de have fiske eller naar Storm bryder ud. Hine store Aktieselskaber, siger man, ville drage de unge Mennesker ud til sig og sikre dem i gode søgaende Fartøjer; nu vel, saa gaa altsaa disse unge Fiskere maaste derhen, hvor der stilles store Skibe til deres Raadighed, men saa affolkes disse Egne af Landet, og det er ikke i vor Interesse. Og selv om de trække Folk bort fra deres Hjemsted, for at de skulle kaste sig ind i Aktieselskabers lettere Erhverv, saa kommer der andre efter. Be-